

WE MUST BE THE CHANGE WE WISH TO SEE IN THE WORLD

Jouw e-mail adres zit in ons bestand . Aangezien we je graag als lezer behouden, bieden we jou bij deze een gratis elektronisch tijdschrift aan. LET OP: vanaf 1 oktober 2009 verbiedt de wet om zomaar mails te sturen. Als je geen e-mail wilt ontvangen van Asmi-ikben, klik dan op [verwijderen](#) en schrap jezelf van onze verzendlijst (of beantwoordt deze e-mail met in de onderwerpregel 'Verwijderen').

AANPAK ONZICHTBARE EPIDEMIE IS EEN GEMISTE KANS

De Verenigde Naties zijn niet opgericht om campagne te voeren tegen het roken. In de coffeeshop van het VN-hoofdkwartier in New York konden diplomaten er tot drie jaar geleden zelfs nog lekker erop los paffen. Maar deze week heeft de volkerenorganisatie internationale strijd tegen het roken officieel een belangrijke plaats gegeven in haar toch al omvangrijke takenpakket. Dat is minder gek dan het lijkt.

Het besluit van de VN, dinsdag bekrachtigd dooreen speciale bijeenkomst van staatshoofden en regeringsleiders, staat niet op zichzelf. Hart- en longziekten, kanker en diabetes vormen samen 'een onzichtbare epidemie', in de woorden van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO). En het zijn geen typische welvaartsziekten die hoofdzakelijk in de rijke landen voorkomen.

Deze niet-overdraagbare ziekten krijgen doorgaans minder aandacht van de Internationale politiek dan HIV/aids, malaria of tuberculose. Maar jaarlijks sterven er wel zo'n 36 miljoen mensen aan, meer dan het aantal doden van alle infectieziekten samen. Tachtig procent van de slachtoffers valt in ontwikkelingslanden, en in een kwart van de gevallen gaat het om mensen die jonger zijn dan zestig jaar. Behalve een gezondheidsprobleem is het voor veel landen daardoor ook een groot economisch en maatschappelijk probleem.

„De ontwikkeling van landen wordt erdoor bedreigd”, zegt VN-chef Ban Ki-moon. Een ziek familielid kan in arme landen een heel gezin onder de armoedegrens terecht doen komen.

Vandaar dat de VN er deze week een speciale zitting aan besteedden, om bestrijding van ook

deze ziektes op de Internationale agenda te zetten. En omdat roken, te veel drinken, slecht eten en weinig bewegen belangrijke oorzaken zijn, spraken de wereldleiders af daartegen in actie te komen.

Het is natuurlijk mooi dat het probleem nu op hoog politiek niveau onder ogen wordt gezien, en dat politieke leiders beloven werk te gaan maken van preventie. Met betrekkelijk weinig geld en inspanning kunnen al veel levens gered worden.

Maar de uitkomst van de VN-top is tegelijk teleurstellend. Harde afspraken over concrete doelstellingen zijn niet gemaakt. De zogeheten Millenniumdoelen van de VN, voor bestrijding van hongeren armoede, hebben laten zien dat het maken van concrete afspraken (zoals het halveren van het aantal mensen dat in armoede leeft in vijftien jaar) een goed middel kan zijn om landen aan hun toezeggingen te houden. Zo'n stok achter de deur ontbreekt nu helaas voor de niet-overdraagbare ziekten. Dat is een gemiste kans.

En hoe gaat de voedselindustrie bijdragen aan het bestrijden van deze 'uitdaging van epidemische proporties', zoals de wereldleiders het in hun verklaring noemen? Gaan ze minder zout in hun producten stoppen, minder suiker in de frisdrank en wordt het fastfood minder vet? Dat zou al veel helpen, maar we moeten het afwachten. Het blijft bij aansporingen aan het bedrijfsleven, en het is onwaarschijnlijk dat bedrijven op grond van een VN-verklaring aan de receptuur van commercieel succesvolle hapjes junkfood gaan sleutelen.

En de tabaksindustrie? In de Derde Wereld groeit het aantal mensen dat rookt nog altijd. De regeringsleiders stellen in hun slotverklaring wel dat er een 'fundamenteel belangenconflict bestaat tussen de tabaksindustrie en de volksgezondheid' - een waarheid als een koe - maar ze verbinden daar verder geen harde conclusies aan.

Een arts die in verschillende Afrikaanse Landen heeft gewerkt, wijst bovendien op een schrijnend aspect van het slotdocument. Er wordt voor gepleit kanker ook in ontwikkelingslanden eerder op het spoor te komen door meer bevolkingsonderzoek te doen. Dat klinkt goed.

Maar wat moet je met een diagnose dat je kanker hebt in een land waar je vervolgens nergens behandeld kan worden, omdat er domweg niet genoeg ziekenhuizen en chirurgen zijn die daartoe in staat zijn, omdat er geen middelen zijn voor chemotherapie of bestraling? Neem het West-Afrikaanse Sierra Leone, waar op een bevolking van ruim vijf miljoen mensen slechts tien chirurgen zijn. Met een relatief goedkoop bevolkingsonderzoek schiet je dan weinig op.

De echte oplossing - infrastructuur van de gezondheidszorg op een hoger plan brengen - is veel tijdrovender en kostbaarder. In elk geval op de korte termijn. Op wat langere termijn kan dat anders liggen. In het medische blad The Lancet wordt deze maand onderzoek aangehaald waaruit zou blijken dat chirurgische zorg in arme landen wel degelijk 'kosteneffectief' kan zijn. Als ie het tenminste vergelijkt met de hoge kosten - niet alleen menselijk maar ook maatschappelijk en economisch - van het niet behandelen van patiënten.

Juurd Eijvoogel

POSITIEF DENKEN

Hoe werkt dat in de praktijk? In Indonesië liggen herhaaldelijk zieke mensen dwars op de spoorrails. Hoofd links, enkels rechts. Ze zeggen te genezen door het spanningsverschil ([klik hier voor het filmpje](#)). Spanning of niet, wat ze geloven, geneest! Met een beetje fantasie is de macrokosmos namelijk te bezien als een zelfcorrigerend goddelijk systeem, dat op liefde, verfijning, evolutie en expansie is georiënteerd. Het ruimt op een geheel unieke wijze (ziekten, oorlog en rampen) onbewuste en schadelijke afwijkingen op tot er weer balans is. Het individu kan dan wel mopperen op zijn of haar favoriet kwade genius, de machtshongerige Illuminati-bankiers, op voedselmanipulator Monsanto, op dictator Kaddafi of op de Chinese denkpolitie, maar letend op de ontwikkeling van de laatste 100 jaar is er toch een mondiale verbetering te zien. Er is minder honger, meer economische activiteit, minder oorlog en meer bewustzijn. Het WorldWideWeb verbindt Jan & Alleman en vergroot kennis en tegelijk de achterdocht naar de vroeger onaantastbare Gevestigde Orde. Dat is een mooie ontwikkeling op het fysieke, aardse plan, maar nevenresultaat daarvan is wel dat de wereldbevolking extreem snel groeit. Allerlei zielen willen natuurlijk van die groeikansen meeprofiten. Ook op astraal niveau is er daardoor boei-

ende beweging. Hoezo? Hoezo?

Grote groepen overledenen die tot voor kort niet wisten van de mogelijkheid tot reïncarnatie als vrije, ongebonden zielen, komen nu toch tot dat verbeeldingskrachtige bewustzijn. Ze helpen elkaar met het creëren van een eigen, individueel energieveld, los van stammenkarma en culturele schijnheiligheden. Op lage niveaus geldt nog steeds het recht van de meerderheid en de sterkste, maar op hogere niveaus gelden de wetten van speelsheid en creativiteit. Daar is het positief denken de sleutel voor een totale ommekeer en heling van mondiale processen van ondermijning, zelfdestructie en slavernij. Kortom, het gaat goed met de wereld! Precies: OMDAT IK HET DENK. EN OMDAT JIJ ERIN GELOOFT! We staan uiteraard beurt op het paradijs en die is open. Maar je moet voelend, tastend vooruit gaan, om te weten dat het zo is. DE DEUR IS OPEN.

GNOSTIEK

In de jaren dat ik bij Bram Moerland in Utrecht wat leerde over gnostiek is mij één ding wel duidelijk geworden: WAAR WETENSCHAP EINDIGT EN RELIGIE BEGINT : GNOSTIEK IS GEËEN GODSDIENST, GEËEN FILOSOFIE, GEËEN SEKTE, MAAR EEN EEUWENOUW MIDDEL OM JE EIGEN GODDELIJKHEID TE VINDEN, EN DE WEG TE ZOEKEN NAAR ONZE OORSPRONG.

Hoe kan de big-bang dan "gebeurd" zijn? ... Wanneer iets ontstaat uit helemaal niets, zijn we wel verplicht te spreken over een schepping. Maar door wie of wat? Als er geen plaats en tijd was, kan er ook geen eeuwig levende god bestaan, of bestaan hebben. Als we dus de idee van een schepping willen aanvaarden, moeten we ons iets onafhankelijk van tijd en ruimte voorstellen. Een psychische entiteit, of geest, of spiritueel wezen, of wel-

ke naam we ook bedenken, kan natuurlijk wel bestaan zonder ruimte, aangezien er helemaal niets stoffelijks aan te pas komt. Maar aangezien er ook geen tijd bestaat, moet zo'n wezen zich bevinden in een staat van totale onmiddellijkheid. Dit is voor de mens een moeilijk begrip, maar we moeten ons toch trachten voor te stellen dat zo'n entiteit gewoon geen tijd nodig heeft om bijvoorbeeld een beslissing te nemen... In dat geval heeft die entiteit, noem hem bijvoorbeeld gewoon God, géén eeuwig leven, maar een tijdloosheid. "Tijdloos" is zeker geen synoniem van "eeuwigheid", omdat dit laatste een tijdsduur heeft, en het eerste per definitie niet. Aan al deze beschouwingen heeft de wetenschap echter geen boodschap: dit valt "buiten hun terrein", zoals zij dat dan zeggen. Daarom zijn we wel verplicht ons heil te gaan zoeken bij andere bronnen, en die zijn uiteraard beperkt: enkel de religie kan ons antwoord geven. Maar hier duikt al onmiddellijk een probleem op: welke godsdienst kan ons helpen? Er zijn zoveel verschillende geloofssystemen in deze wereld, die allemaal beweren de juiste lering te hebben. De waarheid moet natuurlijk ergens tussenin liggen: alle religies zijn tenslotte zwakke aftreksels van een hogere lering, die niet alleen door de tijd verloren gegaan is, maar zeker ook door het opzettelijk verzwijgen en achterhouden door de religieuze leiders, door de geschiedenis heen. Deze oorspronkelijke lering noemt men de gnostiek.

Van kinds af wordt de westerse mens ondergedompeld in het christendom, en krijgt via ouders, school en de parochiekerk een opleiding "op maat", om daarna voor de eeuwen van de economische wereld geworpen te worden. Meestal is er dan al geen plaats en tijd meer om aan godsdienst te doen, en wordt de ganse religieuze beleving samengeperst tot éénmaal per week naar de mis gaan... Passieve gelovigen zijn er dan nog van overtuigd ook, dat ze hierdoor naar de "hemel" zullen kunnen gaan; ze doen immers niets verkeerd! De meer actieve gelovige echter gaat zich moeilijke vragen stellen, zoals: hoe komt het dat er zoveel ellende is in de wereld? Waarom is al het geschiedje niet perfect? Wat kan er dan toch niet alles? Waarom worden onze gebieden niet verhoofd als we in de problemen zitten? En zo kunnen we nog een tijdje verder gaan. Het feit dat God op deze vragen nooit een antwoord geeft is natuurlijk niet de reden waarom we bent met: "het zijn beproevingen", of: "Gods wegen zijn ondoordringelijk" - heeft twee grote oorzaken: -het leerboek waarop het christendom gebaseerd is, de bijbel, is onvolledig, - de meeste interpretaties van de woorden van Christus zijn ronduit verkeerd.

Trismegistos. Hermes Trismegistos wordt geschiedkundig beschouwd als één van de vele Griekse goden, maar aangezien er nogal wat teksten zijn bewaard gebleven die aan hem worden toegeschreven, zou hij als mens moeten (of kunnen) geleefd hebben rond de jaren 300 voor Christus. Maar dat doet verder weinig ter zake. Het belangrijkste is dat zijn leringen tot ons zijn gekomen, en we ze kunnen toetsen aan de teksten van de gnostici, zo'n 400 jaar later! De grote vraag is nu: waarom zijn deze gnostische teksten niet opgenomen in de bijbel?... Dat moet verweten worden aan één man: Ireneüs, die leefde van 135 tot 202. Eigenlijk was hij een Romein, een belangrijk Romein, die zich nadien bekeerde tot het (toenmalig ongeorganiseerde) christendom. Hij had een belangrijk aanzien, en schopte het zelfs tot bisschop van Rome, en aangezien de functie van 'paus' toen nog niet echt bestond, was hij in feite de 'grote baas' van de kerk! Hij was het die bepaalde Joodse teksten opnam in het oude testament; Hij was het die de evangeliën koos, die er het beste bij pasten; Hij was het die de gnostische en alle andere teksten op de brandstapel liet gooien... Het is zelfs zo dat de schepende god uit het oude testament niet eens dezelfde god is van het nieuwe testament! Maar Ireneüs gooide alles op één hoopje, en liet zeer belangrijke fragmenten en volledige tekstdelen gewoon weg! Daarom is onze bijbel onvolledig: het boek Genesis bijvoorbeeld (het eerste boek uit die bijbel) is in feite slechts hoofdstuk twee... En aangezien bijna niemand hoofdstuk één kent (een gnostisch boek), begrijpen we niets van de essentie van de eigenlijke schepping. Daarom ook zijn bepaalde uitspraken van Jezus in het nieuwe testament soms erg onduidelijk en zelfs onaanvaardbaar: ze zijn uit hun originele context gesleurd... Later werd dit gewoon verder gezet: in de 6de eeuw bijvoorbeeld, werd de reïncarnatie uit de bijbel geschrapt, en pas in de 19de eeuw werd een dogma toegevoegd: de onbevleete ontvangenis. Gelukkig voor ons heeft Ireneüs niet alles kunnen vernietigen: er zijn enkele exemplaren verborgen geworden in een paar grotten in Egypte, en, zoals nu algemeen geweten, zijn ze teruggevonden en bekend als de "Nag-Hammadi" en de "Qumran" documenten. Laat ons dus overgaan tot de studie van de gnostiek, om aldus echt in de voetsporen van Jezus te kunnen treden, en echt de bedoeling te begrijpen van onze aanwezigheid op deze aardkloot.

EEN VERHAAL VERBINDT

De jonge rabbi vroeg zijn leermeester: "Wijze meester, kunt u mij vertellen wat het verschil is tussen de hemel en de hel?" "Nee," antwoordde deze na enige seconden. "Ik kan je dat niet vertellen, maar ik kan je er wel iets van laten zien." Hij nam de leerling mee naar een lange gang met aan weerszijde twee gelijke deuren. De oude rabbi opende de rechterdeur en zei: "Dit is de hel..."

De jonge rabbi zag een groot gezelschap mensen, dat bij elkaar zat rondom een grote ovale tafel. Het water liep hem direct in de mond, want in het midden op die tafel stond een grote pot, die tot de rand was gevuld met heerlijk geurende hutspot. De mensen rond de tafel zagen er echter erbarmelijk uit. Hun ogen stonden droef, hun wangen ingevallen, hun huid grauw en doorschijnend. Zij waren broodmager en uitgehongerd en het leek of zij de dood al in de ogen keken. Iedere persoon aan de tafel had een lepel met een meterslange steel. Daarmee konden zij wel in de pan reiken, maar het was onmogelijk de lepel in de mond te steken.

De oude rabbi sloot de deur, stak de gang over en opende de andere deur. "En dit is nu de hemel."

Wat hij zag was precies hetzelfde schouwspel als aan de overzijde. De grote tafel, de mensen eromheen, de lepels met de lange stelen en de pot met geurige hutspot, die echter al bijna leeg was. Deze mensen zagen er vrolijk en weldoerend uit. Een enkeling had al een buikje. Ze waren vrolijk. De jonge leerling vroeg: "Hoe is dit mogelijk? Er is nauwelijks verschil!"

"Inderdaad," sprak de oude wijze. "Er is nauwelijks verschil, maar toch! In de hemel hebben de mensen geleerd elkaar te voeren...!"

Verhalen verbinden mensen aan elkaar. Het haalt de banden aan. Verhalen zijn uitwisselbaar. Het helpt ons om alles wat we hebben meegemaakt te verwerken. Dit proces van geven en nemen, brengt verbinding. Wie toetreedt tot de groep, treedt ook binnen in de wereld van verhalen.

Uit: zinnige verhalen

Als u wilt dat we uw naam van onze verzendlijst verwijderen, [klikt u hier](#).

Vragen of opmerkingen? Stuur een e-mail naar info@asmi-ikben.nl